

raader fortsatte Bugge med Arbejderne *Bidrag til den ældste Skaldedigtningens Historie, Helge-Digtene i den ældre Edda, Norsk Sagafortælling og Sagaskrivning i Irland*; han viser i det Hele i disse Skrifter større Forsigtighed, og som sædvanlig indeholde de en Rigdom af Ideer, Sammenstillinger og Oplysninger. I denne Sammenhæng maa ogsaa nævnes Bugges Tydning af talrige svenske Runeindskrifter og ligeledes hvad han har udrettet overfor norske Stednavne; han var jo ganske sikkert den, der drev O. Rygh til at offentliggøre det store Værk *Norske Gaardnavne*, ved hvis Tilbliven Bugge selv i høi Grad havde medvirket, ligesom det lige til hans Død nød godt af hans Hjælp.

Naar vi naa ned til Folkevisernes Tidsalder, maa vi nævne Bugges Indsamling af norske Folkeviser i Almuemunde og hans Bidrag til Sven'd Grundtvigs *Danmarks gamle Folkeviser*; det er utallige Vink og hyppigt omfattende Undersøgelser, som Grundtvig modtog fra sin norske Ven. Men ligesom Bugge besad en Kjæmpeslid og en enestaaende Viden ud over alle Sprogvidenskabens Omraader, havde den fantasirige Mand en Flyvetrang, som lod ham slaa ned paa de fjerneste Marker endog saaledes, at mange, som glædede sig over hans Virken paa et bestemt Omraade, kunde bedrøves ved at se ham paa Langfart i Stedet for at optage eller fuldende nærliggende Arbejder, som netop ene han syntes kaldet til at løse. Foruden ypperlige Studier over angelsachsiske Kilder og Undersøgelser i romansk Etymologi skrev Bugge om Oskisk, Etruskisk, Albanesisk, Lykisk og Armenisk; ikke altid trængte hans Meninger igjennem, selv om hans Viden og Skarpsyn stadig bragte værdifulde Bidrag til Behandlingen af Spørgsmaalene. Til Billedet af den lærde, idérige Forsker knytter sig Mindet om en Mand, der forbandt stor Beskedenhed med hjertevindende Varme og som lagde den største Tjenstvillighed for Dagen overfor alle, der søgte hans Hjælp, en Mand, der arbejdede for Enighed i Norden og om hvem der i alle tre nordiske Lande samlede sig Disciple i større Tal end om nogen anden Forsker.

Joh. Stp.

16. Septbr. 1907 døde Kommunalærer H. N. Rosenkjær

(f. 1851). Gennem geologiske Undersøgelser i Frihavnen lededes han ind paa Studiet af det forsvundne Kjøbenhavn. Under smaa Kaar og ofte stærkt plaget af Sygdom indsamlede han rundt om paa Byggepladser og i Udgravninger et overordentlig omfattende geologisk-historisk Materiale, som han offentliggjorde i talrige Tidsskrifts- og Bladartikler, og hvis Hovedresultater han sammendrog i sin Bog *Det underjordiske København* (1906). Prægedes hans Forskning end af en lovlig stor Iver efter at knytte det fundne til bestemte historiske Begivenheder, er der dog gennem hans dagstøtte, opofrende og uegennyttige Arbejde bevaret en Række egenartede „Kilder“, der ellers uanset vilde være gaaet til Grunde, ligesom han i vide Kredse har forstaaet at vække Interesse for Byens Fortid.

M. M.

Den svenske Genealog Gabriel Anrep er død i en høj Alder 12. Marts 1907. Hans vigtigste Arbejder, der trods Mangler er gode Hjælpemidler for Forskningen, er *Svenska Adelns Ättar-Taftor*, 1—4. Bd., 1858—64, byggede væsenligst paa Genealogierne paa Ridderhuset, og *Svenska Släktboken*, 1—3. Bd., 1871—75, behandlede ikke adelige eller ikke paa Ridderhuset introducerede adelige Slægter.

Den tyske Historiker Moritz Brosch er død 14. Juli 1907, 78 Aar gl. Han arbejdede navnlig med Italiens og Englands Historie; her skal anføres hans *Geschichte des Kirchenstaates*, 1—2. Bd., 1880—82, der omfatter Tiden fra det 16. Aarh. til 1870 og delvis er bygget paa Studier i det venetianske Statsarkiv; hans Fortsættelse af Lappenberg—Pauli's *Geschichte von England*, 6—10. Bd., 1890—97, der gaar fra Reformationen til 1846, og hans *Oliver Cromwell und die puritanische Revolution*, 1886. De to førstnævnte Værker hører til Heeren's og Ukert's Samling.

30. April 1907 døde Prof. Paul Hasse i Lübeck, hvor han var født 1845 og hvor han havde virket som Stadsarkivar siden 1892; forinden havde han i 12 Aar været knyttet som ekstraordinær Professor til Universitetet i Kiel. Her havde han i sin Ungdom studeret under Schirren, en højtbegavet Særling, der udøvede en stærk, men farlig Indvirkning paa sine Lær-